

KESZELI FERENC

Tűzbetűs panasztávirat

*Látod Prométheus
itt lógok: akasztott alma
hónaljam leforrázva
öklöm megskalpólva
kihull a hajam gombnyomásra*

*Prizma-kalitkám oldal falán
vércsék dobolnak vadul
tizenkét Nap tüzel vagy több talán
minden nap tizenkét Nappal alkonyul*

*(hat tüzel az égen)
(hat a forró vízen)
(Higany-nehéz verejtékem)
(nem bírnák tán tizen)*

*Látod Prométheus
íme pingvin vagyok
beköpnék a legyek
árnyékot nem izzadok
nem izzadok szelet*

Emlék

*szép volt
akár egy flamingó
mégis mint a strucc
repülni nem tudó madár
ágyéka szép díszpintyek fészkeként
csüngött az éjszakán*

Parabola

*lábfejek sétálnak
keménykalapban
s lelkeddel
hiába integetsz*

*hiába tudod:
a híd csak arra jó
hogy igazolja:
vízből a folyó*

*anekdotákat visz a víz
de te csak játszol
már ragad a kezed
nézed a narancs belsejét
semmi több
csupán érdekes*

*szádban
a tüzet
eloltja
mire kiköpnéd
már álladig ér a víz
se kalapod
se cipőd
könnyű neked*

POLNER ZOLTÁN

Haraggal élni

*Szivárványt tartok otthon: viharok
szemöldökét. Didereg. Dobálja magát az ágyban.
Faggyal etetem, fekete-harapású széllel. Ha össze
lehetne pakolni az ifjúságot már rég*

*elutaztam volna. Csak a szegfűk vörös
kandeláberei világítanak itt. Szürcsölve holdfényt
esőszürke hegyek isznak a folyón. Kezemnél
kövér patkányok szuszognak a fényben.*

*Késdobáló nyár: a jegenyék zöld pengéi
odaszegezték az utakat az éghez. Haraggal élni
vagy sehogy! Nyelni a port a legközelebbi akácig.
Gyönyörködni izzadt hátakban. Leköpní*

*girlandos szertartások szépeltő hőseit
és kurváit. Magamra zárom az ajtót. Dolgozom. Balladás
öregasszonyok vére szárad a kilincseken. Szenesedő
húsomból esznek éjszakánként a csillagok.*